
Devivedapada Stava

देवीवेदपादस्तवः

Document Information

Text title : Devivedapada Stava

File name : devIvedapAdastavaH.itx

Category : devii, devI, shivarahasya, stava

Location : doc_devii

Transliterated by : Ruma Dewan

Proofread by : Ruma Dewan

Description/comments : shrIshivarahasyam | dvAdashAMshaH | adhyAyaH 25 devIvedapAdastavaH
| 1-102 ||

Latest update : December 28, 2024

Send corrections to : sanskrit at cheerful dot c om

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

Please note that proofreading is done using Devanagari version and other language/scripts are generated using **sanscript**.

December 28, 2024

sanskritdocuments.org

देवीवेदपादस्तवः

(शिवरहस्यान्तर्गते ईशाख्ये)

चिदम्बरेश्वरशिवमुखाम्बुजरवित्विषे ।

यस्यै जैमिनिरुद्युक्तस्तस्यै वाचे नमोनमः ॥ १ ॥

प्रत्यूहशान्त्यै हेरम्बं प्रत्यूहयति ईश्वरः ।

विस्मापयन् स पितरौ अस्माकमस्तु केवलः ॥ २ ॥

वन्दे श्रीशिवपादाब्जमद्वन्द्वानन्दसाधनम् ।

चेतसां सम्प्रदायानां एतदालम्बनं परम् ॥ ३ ॥

पुस्तमुक्तालसद्वाहुरस्तु मे भारती मुखे ।

नियोजयन्ती सा देवी धियो विश्वा विराजती ॥ ४ ॥

हृद्यैरष्टोत्तरशतपद्यैरेवं शिवैस्तथा ।

प्रह्वा वेदस्तुतौ भूयाजिह्वा मे मधुमत्तमा ॥ ५ ॥

काव्यालङ्कारसर्वस्वमाधुरीलहरीमुचा ।

वाचा परमकल्याणी(णि) मुखं हि मम शोभया(य) ॥ ६ ॥

मादृशां वैखरीवाचां त्वादृशीं स्तोतुमम्बिके ।

यतो बिभेति ललिता ततो नो अभयं कृधि ॥ ७ ॥

मदीयकर्मसु शिवे त्वदीयदयया मुहुः ।

अवधूतरूषः सन्तु अवधूता अरावयः ॥ ८ ॥

रवीन्दुदक्षवामोद्यत्ताटङ्कां रुचिरामति ।

महाविद्येश्वरीं वन्दे ग्रहनक्षत्रमालिनीम् ॥ ९ ॥

खण्डशर्करयेवाम्ब दययालोकयाशु माम् ।

चण्डिके तेन जीवामो मण्डूका उदकादिव ॥ १० ॥

गङ्गाद्या अभिषेकार्थं तुङ्गान्ताः सन्निधत्त भोः ।

पापोपशान्त्यै मेमातरापोहिष्ठा मयो भुवः ॥ ११ ॥
 हृदयस्थेयसी नित्यं सदये मम कालिके ।
 भूयाद्वितर मे श्रेयः आयुषा सहवर्चसा ॥ १२ ॥
 काल्ये त्वद्भक्तिविमुखाः कालि सन्ति यतोऽधमाः ।
 अप्रमत्ताःस्म तं देशं मा प्रगाम पथो वयम् ॥ १३ ॥
 असमञ्जससंसारदसमञ्जसमेव माम् ।
 वत्सला भवती त्रातुं वत्सं गौरिव धावतु ॥ १४ ॥
 अर्थिभ्योऽभीतिवरदे मुदे भद्रं ददासि यत् ।
 लक्ष्मीस्तं भजतां पद्भ्यां लक्ष्मीमनपगामिनीम् (?) ॥ १५ ॥
 योऽस्मान् द्वेष्टि वयं यं च द्विष्मो दुष्यति यश्च नः ।
 दुर्गे शूलेन तानेतान् मम शत्रून् विनाशय ॥ १६ ॥
 धीरैकसुलभां देवीं घोरसंसारमोचनीम् ।
 अहोरात्रं च नः पायादघोरा पापकाशिनी ॥ १७ ॥
 ब्रह्मानन्दसमुल्लासे लीलान्दोलितलोचनाम् ।
 महासौभाग्यजननीं महालक्ष्मीमुपास्महे ॥ १८ ॥
 उग्रपत्नि समग्रान्मे दुर्ग्रहानाग्रहादिकान् ।
 अनुग्रहादिमान् शिक्ष सर्वग्रहनिवारिणी ॥ १९ ॥
 आर्तिं निवार्य भद्राणि पूर्तिं स्फूर्तिं च पार्वति ।
 मूर्तिं प्रदर्श्य रुचिरां कीर्तिमृद्धिं ददातु मे ॥ २० ॥
 अधिकारिसमिद्धं मां सन्ध्यानटनसाक्षिणी ।
 वर्चस्वन्तं धराध्यक्षं आयुष्मन्तं करोतु माम् ॥ २१ ॥
 गर्भातिदयिते दुर्गे निसर्गस्त्वं जगत्त्वयि ।
 आयुस्तत्कृपया नित्यं मयि श्रीः श्रयतां यशः ॥ २२ ॥
 वेदान् शास्त्राणि यज्ञांश्च मोदाद्भक्तिमपि त्वयि ।
 प्रियं कीर्तिं धृतिं दाक्ष्यं श्रियं वासय मे कुले ॥ २३ ॥
 माता कथं विरुद्धांस्त्वं सहसे सर्वमङ्गले ।
 सर्वाण्यलक्ष्मीमापत्तिं सर्वां निर्णुद मे गृहात् ॥ २४ ॥

राजराजेश्वरी माता धत्से त्वं धनमव्ययम् ।
 दयां कुरु सुतेऽहं त्वां तामिहोपह्वये श्रियम् ॥ २५ ॥
 मदीयहृदयाब्जस्थत्वदीयमहसा शिवे ।
 जहि मे क्रोधलोभादीन् लक्ष्मीमावासयान्वहम् ॥ २६ ॥
 पवित्रमन्त्रैः सुश्लोकै विचित्ररचनैः शिवाम् ।
 वाचस्पतिरिव स्तुत्वा वाचस्पत्यमशीमहि ॥ २७ ॥
 पुत्रदे पौत्रदे मातर्नष्टदे गजवाजिदे ।
 ज्ञानदायै नमस्तुभ्यं धनदायै महाधने ॥ २८ ॥
 तेजसे यशसे मातरोजसे महसे शिवे ।
 चर्चिते गन्धपुष्पाद्यैरचेतास्त्वां हवामहे ॥ २९ ॥
 सञ्चितागामिदुःखेभ्यः स्मरतस्त्वामपालयः ।
 प्रारब्धाच्च महादेवि पुनर्नः पाहि विश्वतः ॥ ३० ॥
 पौण्डरीकान्तयज्ञेभ्यश्चण्डिके प्रीतये तव ।
 शतानि दशरिक्थानां आसहस्त्राणि दद्महे ॥ ३१ ॥
 जपात्पवित्रकैर्मन्त्रैः शिवायै पायसं धृतम् ।
 बिल्वपत्रसरोजानां सहस्त्राणि च दद्महे ॥ ३२ ॥
 पण्डितास्तैरलं धीराः पौण्डरीकान्तकर्मभिः ।
 उपासितुं महाविद्यां असखाय आनिषीदथ ॥ ३३ ॥
 विपक्षापक्षयक्षारिपक्षग्रहमहर्क्षजम् ।
 भयशंसीक्ष कामाक्षि रक्षस्व मां पदे पदे ॥ ३४ ॥
 प्रचण्डचण्डमुण्डादिखण्डनोद्दण्डवज्रके ।
 ये मेधनापहर्तास्तांस्ते ददामि जम्भयोः ॥ ३५ ॥
 प्रारब्धमनिवार्य चेदीदृशे वरदाभये ।
 किमर्थं तव देव्यै ते ततो मे श्रियमावह ॥ ३६ ॥
 ब्रह्मचक्रलसद्भूपा ब्रह्मविद्याविदेवताः ।
 ईडनीयास्त्रयीचूडैः षोडशी शर्म यच्छतु ॥ ३७ ॥
 महादारिद्र्यशमनीं याभूत्पापविमोचनाम् ।
 शिवां नुमस्तां कालाग्रौ शिवारुद्रस्य भेषजी ॥ ३८ ॥

अन्नपूर्णे दयापूर्णे त्वन्नाम परिकुर्वते(तः) ।
 सन्निधत्स्व ममोदारे अन्नपाने च सर्वदा ॥ ३९ ॥
 यदि देवि कटाक्षः स्याद्बुद्धि शक्रादयः सुराः ।
 मुहुर्हविर्भिः सोमाद्यैरहं वो जीवनप्रदः ॥ ४० ॥
 यत्सान्निध्यं देवि सिद्धं असाध्यं साधयाशु मे ।
 ईदृशेन महिम्ना त्वां प्रशंसन्ति प्रशस्तिभिः ॥ ४१ ॥
 नानन्दयन्ति किं देवि सकृद्वा त्वां गिरो मम ।
 भक्तिरक्ती न चेद्वेत्ति भुक्तिमुक्ती न दित्ससि ॥ ४२ ॥
 अधमर्णत्वमेतत्ते त्वं हि वेत्थ यथातथम् ।
 आक्षेपं नः समाधेहि तिष्ठन्ती पुरतो मम ॥ ४३ ॥
 निश्चित्य व्यतिरेकं ते भूरि नाम मनामहे ।
 तुभ्यं देवि यशस्कामा भक्तस्यैतन्निर्दर्शनम् ॥ ४४ ॥
 जिष्णोरपि सखायोऽद्य विष्णोः कर्माणि पश्यत ।
 कर्मणाभ्यर्णपूर्णा त्वं कर्णिकाकर्णिसन्मुखी ॥ ४५ ॥
 अपर्णा वर्णये तूर्णं सुवर्णा हेममालिनीम् ।
 तुङ्गस्तनीं शर्वसर्वमङ्गलामीश्वरप्रियाम् ॥ ४६ ॥
 मङ्गलायतनां(नं)लौमि पिङ्गलां पद्ममालिनीम् ।
 नन्दनोत्थ सुपुष्पाणि चन्दनान्यर्चितुं शिवाम् ॥ ४७ ॥
 स्वयं सम्पाद्य पुरतः श्रियं देवीमुपह्वये ।
 दयार्द्रहृदये मातः क्रियाशालिनमप्युमे ॥ ४८ ॥
 त्वं मां भजस्व पद्माक्षि येन सौख्यं लभाम्यहम् ।
 रक्ष मामम्ब ललिते यक्षराजसमर्चिते ॥ ४९ ॥
 पूजार्चेह विराजेते प्रजया च धनेन च ।
 परितः कान्ति धी श्रीभिर्गारिमाणं ययुः शिवे ॥ ५० ॥
 उमे तव दया दृष्ट्या सोम इन्द्र बृहस्पती ।
 त्वच्चारु चरणं स्मृत्वा सच्चिदानन्दरूपिणि ॥ ५१ ॥
 अच्युतो वाग्भवप्राप्तौ अच्युतां बहुलां प्रियाम् ।

हनुमद्वर रामाद्यैर्मनुभृद्भिर्महात्मभिः ॥ ५२ ॥
 अर्थितासि महादेवि दीर्घायुत्वाय वर्चसे ।
 गुणाढ्यपाकसरसशय्यालङ्काररीतिभिः ॥ ५३ ॥
 शोभतां सुसुखं वाणी शोभयन्ती मुखं मम ।
 दुष्टचित्तं नष्टवित्तं कष्टवृत्तमिमं जनम् ॥ ५४ ॥
 पातुं जननि ते चित्तं यथा वारीव धावतु ।
 उत्तिष्ठ देवि किं शेषे वरदाभयशोभिते ॥ ५५ ॥
 पाहि दुर्गेऽतिदुष्टेभ्यो भयं विन्दति मामिह ।
 दुग्धेति तिले घृतं तैलं मुग्धे घण्टाध्वनिं यथा ॥ ५६ ॥
 मुदा त्वां सर्वगां देवीं सदा पश्यन्ति सूरयः ।
 प्रपञ्चसृष्टेस्त्वं पूर्वं ब्रह्माणी सहिताम्बिके ॥ ५७ ॥
 अजीजनस्त्वं धातारं शाश्वतं शिवमच्युतम् ।
 स्थलीकमलसङ्काशं पादलक्ष्म तवैश्वरि ॥ ५८ ॥
 माहिषे मस्तके भाति विद्युल्लेखेव भास्वरा ।
 मूढोऽयमिति मा मंस्थास्स्मर्ताहं ताः समागताः (?) ॥ ५९ ॥
 त्वया विना न किञ्चिच्च दृश्यन्ते श्रूयतेऽपि वा ।
 वन्दे विन्ध्याचलकुचां विन्ध्याचलनिवासिनीम् ॥ ६० ॥
 सन्ध्यासु पूजयसि चेद्धाता गर्भं दधातु ते ।
 कुरुविन्दमणीन्द्राभमरविन्दलसन्मुखम् ॥ ६१ ॥
 अहो तादृक् तवशिवे महो नो राय आभर ।
 अखण्डवेदवाक्यार्थे अखण्डैकरसे शिवे ॥ ६२ ॥
 अभयामद्वयां च त्वां सुभगामहमश्रवम् ।
 चतुःसाधनसम्पन्न चतुरानुभवात्वियम् ॥ ६३ ॥
 परं ब्रह्मेयमेव श्रीर्नह्यस्या अपरं च न ।
 भवत्पादाम्बुजद्वन्द्वभवन्माध्वीकषद्वदी ॥ ६४ ॥
 रुद्रभाग्याच्छचीपत्नी इन्द्रपत्नी महीयते ।
 पापाधिकाद्भ्रजामस्त्वां सापायाऽऽमयवानपि ॥ ६५ ॥

ग्रीवातिगश्वसनवान् जीवाति शरदः शतम् ।
 साष्टोत्तरशतावृत्याभीष्टोदयमहामनुम् ॥ ६६ ॥
 विष्णुवज्जायते गौरि भूष्णुरात्मा फलग्रहिः ।
 जपाकुसुमसङ्काशां कृपाबालमहालताम् ॥ ६७ ॥
 आर्यां सेवे विनीतायां सूर्याभां श्रियमीश्वरीम् ।
 ताम्बूलकबलैर्दिव्यैस्ताम्बूलितमुखाम्बुजान् ॥ ६८ ॥
 शिवदालिगता यासा शिवा नश्यत्तमा भव ।
 तथा प्रपद्ये त्वां मातर्यया नद्यः समुद्रागाः ॥ ६९ ॥
 यथावृतवृतं याति यथा मासा अहर्जरम् ।
 यत्रानन्दाश्च मोदाश्च मुदप्रमुद आसते ॥ ७० ॥
 मातस्त्वयि दयामूर्तौ तत्रमामृतं कृधि ।
 जपन्तस्तव विद्यां च यजन्तस्त्वां हवाम च ॥ ७१ ॥
 शर्वाणि दयया धीराः सर्वे साकं सरातयः ।
 आनन्दरूपममृतं परं ब्रह्मैव सा शिवा ॥ ७२ ॥
 नैव स्त्री न पुमानेष नायमेष नपुंसकः ।
 जीर्णोऽप्ययं त्वह्यया पूर्णया तूर्णमिन्द्रियैः ॥ ७३ ॥
 आनन्दं ब्रह्मणो विद्वान् न बिभेति कुतश्चन ।
 सद्गुरोर्लब्धया ब्रह्मरूपया कश्चिदात्मवान् ॥ ७४ ॥
 हृद्यया कृपया ते वै विद्ययाऽमृतमश्नुते ।
 सर्वगा त्वमहं भृत्यः कीदृशःस्थेम मस्तकः ॥ ७५ ॥
 यतो वाचो निवर्तन्ते अप्राप्यमनसा सह ।
 ज्ञानादेव तु कैवल्यमित्यादिश्रुतिकोटिभिः ॥ ७६ ॥
 जीवन्मुक्तस्ततो मातर्मांसा ब्रह्म निराकरोत् ।
 साक्षात्कृतायामम्बायां सत्यानन्दचिदात्मनि ॥ ७७ ॥
 भिद्यते हृदयग्रन्थिश्लिद्यन्ते सर्वसंशयाः ।
 वर्णाश्रमोचितमतिर्वेदारण्येष्वटंश्च यः ॥ ७८ ॥
 त्वत्प्रसादादुमे धीरश्चरन् वै मधुविन्दति ।
 भूष्णुभ्यां कृष्णजिष्णुभ्यां पूज्ये पुष्णासि पार्वति ॥ ७९ ॥

त्वत्कृपाबलतो विष्णुरिदं विष्णुर्विचक्रमे ।
 शारदाब्दमुखी पातु शारदाऽपारदाऽमला ॥ ८० ॥
 त्वत्प्रसादादभून्मातः सुमृकीका सरस्वती ।
 पद्माक्षीं पद्मगां वन्दे पद्माक्ष्यादिभिरीडिताम् ॥ ८१ ॥
 त्वत्प्रसादात्पद्महस्तां हस्तिनादप्रमोदिनीम् ।
 गौरीकल्याणवैभोगं ऊरीचक्रुः स्त्रियोऽप्यथ ॥ ८२ ॥
 जम्भितोग्रकिणैरङ्गैर्नदीनां वितनोषि ते ।
 सहस्रादिमहास्वेदैः सहस्राणि सहस्रशः ॥ ८३ ॥
 तत्तत्कालेष्वहल्यायै जारोऽपिखलु यज्वभिः ।
 इज्यन्ते त्वत्प्रसादात्तैर्विश्वस्मादिन्द्र उत्तरः ॥ ८४ ॥
 कन्याप्यर्जति भाग्यादिलाभाय शुभकर्मसु ।
 त्वत्प्रसादातिशुद्धाङ्गी इन्द्राणीमासु नारीषु ॥ ८५ ॥
 एकं द्वित्रिचतुष्पञ्चषड्दशाष्टादिरूपकम् ।
 त्वत्प्रसादान्महातत्त्वं अग्निमीळे पुरोहितम् ॥ ८६ ॥
 गङ्गां भगीरथायाससङ्गां तुङ्गां त्वदाश्रयात् ।
 क्रमेण गौरि पश्यामः श्रमेण महता पथि ॥ ८७ ॥
 दिव्यालङ्घ्यमात्राष्टभैरवाभयकृन्मुखाः ।
 यतो देवि भवत्प्रीत्यै अतो देवा अवन्तुनः ॥ ८८ ॥
 सुगन्धं चर्चितां कुन्दमन्दारकुसुमोज्ज्वलाम् ।
 स्तुवे दुकूलवसनां सुवर्णरजतस्रजाम् ॥ ८९ ॥
 गाङ्गेयानि च रत्नानि गाङ्गेयानि सृजानि ते । (?)
 शतसाहस्रदशकान् शतनिष्कान् सहस्रशः ॥ ९० ॥
 अस्य द्विपित्साभव रुक्मिचित्सा
 सुपूर्णलिप्सास्तु शिवा सुवत्सा ।
 श्रीकण्ठलिप्सासदभीष्टलिप्सा
 शालान्तरे गौरिव नष्टवत्सा ॥ ९१ ॥
 नमो मखेभ्यो मघवन्मखेभ्यो

मुरवाग्रदृग्भ्यो दृगनद्वयेभ्यः ।
दया युतेभ्यः श्रुतिशास्त्रदृग्भ्यो
नमो युवभ्यो नम अशिनेभ्यः ॥ ९२ ॥

महामाये सृजसि हिरण्यगर्भ-
प्रभृत्येतद्भुवनमिवोर्णनाभिः ।
स्वतस्तन्तून्मगवति देवि पश्चा-
दजीर्णात्वं जरयसि सर्वमेतत् ॥ ९३ ॥

शिवं सुरेभ्यः कृपयाम्ब तेऽद्य
शिवे मुनिभ्यः शिवमर्भकेभ्यः ।
शिवं द्विजेभ्यः शिवमेव गोभ्यः
शिवं प्रजायै शिवमस्तु मह्यम् ॥ ९४ ॥

वेदान्ताद्यैः परितोघोषयित्वा
शक्त्याकारा प्रतिजातं महेशि ।
सर्वत्रैव रमसेऽस्मिन् प्रपञ्चे
पूर्णा पश्चात् उत पूर्णा पुरस्तात् ॥ ९५ ॥

नामानि शम्भुं नतकल्पपादं
परमा पतिस्तुत्य पदाम्बुजद्वयम् ।
कुमारविघ्नेशकुतूहलास्पदं
उमासहायं परमेश्वरं प्रभुम् ॥ ९६ ॥

वर्षार्थनियमादस्य हर्षान्प्रजपतोऽभवत् ।
वेधोऽङ्गना प्रयच्छन्ति(न्ती) मेधां देवी सरस्वती ॥ ९७ ॥

घोरवृश्चिकदुःस्वप्न चोरसर्पादिशान्तये ।
गोत्रात्मजास्तुतिं पुण्यां रात्रौ रात्रौ सदा पठेत् ॥ ९८ ॥

स्तुत्या पूजयतां भक्त्याऽमर्त्या श्रेयः परम्पराम् ।
शर्वेण सा ददात्यम्बा सर्वमायुरुपासताम् ॥ ९९ ॥

सहस्रकृत्वः पुत्रार्थी स घस्त्रे प्रजपेद्यदि ।
वशगस्तस्य तनयो दशमे मासि जायते ॥ १०० ॥

शान्त्या मुमुक्षयार्थवयजुर्ऋक्सामशालिनाम् ।
पाहि मुक्तिं शिवे देहि सा हि श्रीरमृता सताम् ॥ १०१ ॥

विश्रुतैः श्रुतिपदैः कमनीयं

भव्यमव्ययमिदं भगवत्याः ।

(दिव्यचित्र) यः पठेत्प्रदिनं भजनीयं

तस्य नायुषि भवेत्किल सत्यम् ॥ १०२ ॥

॥ इति श्रीशिवरहस्यान्तर्गते देवीवेदपादस्तवः सम्पूर्णम् ॥

- ॥ श्रीशिवरहस्यम् । द्वादशांशः । अध्यायः २५ देवीवेदपादस्तवः । १-१०२ ॥

- .. shrIshivarahasyam . dvAdashAMshaH . adhyAyaH 25 devIvedapAdastavaH
. 1-102 ..

Proofread by Ruma Dewan

——
Devivedapada Stava

pdf was typeset on December 28, 2024

——
Please send corrections to sanskrit@cheerful.com

